

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä huhtikuuta 2007

N:o 444—448

SISÄLLYS

N:o		Sivu
444	Ryhmäkannelaki	1403
445	Laki Kuluttajavirustosta annetun lain muuttamisesta	1407
446	Laki biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä	1408
447	Merimiespalvelulaki	1412
448	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus rokotuksista ja tartuntatautien raskaudenaikaisesta seulonnasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 2 §:n muuttamisesta	1418

N:o 444

Ryhmäkannelaki

Annettu Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan kuluttaja-asiamiehen toimivallan mukaisessa laajuudessa kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välisen riita-asian käsittelyyn ryhmäkanteena. Lakia ei kuitenkaan sovelleta arvopaperimarkkinalaissa (495/1989) tarkoitetun arvopaperin liikkeeseenlaskijan tai julkisen ostotarjouksen tekijän menettelyä koskevassa riita-asiassa.

Ryhmäkanteella tarkoitetaan kannetta, jota kantaja ajaa kanteessa määritellyn ryhmän puolesta siten, että asiassa annettava tuomio tulee myös ryhmän jäseniä sitovaksi.

Ryhmäkanteen käsittelystä on tämän lain lisäksi soveltuvin osin voimassa, mitä riita-asian käsittelystä muutoin säädetään.

2 §

Ryhmäkanteen edellytykset

Asia voidaan käsitellä ryhmäkanteena, jos:

- 1) useilla henkilöillä on samaa vastaajaa vastaan vaatimuksia, jotka perustuvat samoihin tai samankaltaisiin seikkoihin;
- 2) asian käsittely ryhmäkanteena on tarkoituksenmukaista ottaen huomioon ryhmän koko, asiassa esitettävien vaatimusten sisältö ja asiassa esitettävä todistelu; sekä
- 3) ryhmä on riittävän täsmällisesti määritetty.

3 §

Toimivaltainen tuomioistuim

Ryhmäkanteita käsitteleviä kärjäoikeuk-

HE 154/2006
LaVM 30/2006
EV 303/2006

66—2007

895043

sia ovat Turun, Vaasan, Kuopion, Helsingin, Lahden ja Oulun käräjäoikeudet. Näistä toimivaltainen on käräjäoikeus samassa hovioikeuspiirissä kuin se käräjäoikeus, jossa vastaaja olisi velvollinen vastaamaan johonkin ryhmäkanteena esitetystä vaatimuksista erikseen ajettuna.

4 §

Kanneoikeus

Kuluttaja-asiamies panee kantajana vireille ryhmäkanteen ja käyttää siinä asianosaisena puhevaltaa.

5 §

Ryhmäkanteen vireillepano

Ryhmäkannetta koskevassa haastehakemuksessa on ilmoitettava:

- 1) ryhmä, jota kanne koskee;
- 2) tiedossa olevat vaatimukset;
- 3) seikat, joihin vaatimukset perustuvat;
- 4) millä perusteella asia voidaan käsitellä ryhmäkanteena;
- 5) kantajan tiedossa olevat seikat, joilla on merkitystä vain joidenkin ryhmän jäsenten vaatimusten tutkimiselle;
- 6) mahdollisuuksien mukaan ne todisteet, jotka kantaja aikoo kanteensa tueksi esittää, sekä mitä hän kullakin todisteella aikoo näyttää toteen;
- 7) oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva vaatimus, jos kantaja pitää sitä aiheellisena; sekä
- 8) millä perusteella tuomioistuin on toimivaltainen.

Haastehakemuksessa on ilmoitettava myös oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot. Haastehakemus on kantajan tai, jollei hän ole sitä itse laatinut, sen laatijan allekirjoitettava. Laatijan on samalla ilmoitettava ammattinsa ja asuinpaikkansa.

6 §

Ilmoittaminen ryhmäkanteen käsittelyn alkamisesta

Jollei kannetta ole oikeudenkäymiskaaren

5 luvun 6 §:n mukaisesti jätetty tutkimatta tai hylätty, tuomioistuimen on viipymättä ennen haasteen antamista ilmoitettava postitse tai sähköisesti asianosaisille ryhmäkanteen käsittelyn alkamisesta ja asian valmistelusta vastaavasta tuomarista. Lisäksi tuomioistuimen on asetettava määräaika ryhmään ilmoittautumiselle. Tuomioistuin voi erityisestä syystä pidentää määräaika.

Kantajan on viipymättä ilmoitettava tiedossa oleville ryhmän jäsenille asian vireilletulosta. Ilmoitus on toimitettava postitse tai sähköisesti. Jos ilmoitusta ei mainituin tavoin voida toimittaa kaikille määritelmän mukaisille ryhmän jäsenille, ryhmäkanteesta voidaan ilmoittaa yhdessä tai useammassa sanomalehdessä taikka muulla asianmukaisella tavalla. Kantajan on toimitettava ilmoitus myös vastaajalle.

7 §

Ilmoituksen sisältö

Kantajan toimittaman ilmoituksen tulee sisältää:

- 1) lyhyt kuvaus asiasta ja esitettävistä vaatimuksista;
- 2) kuvaus ryhmästä, jonka puolesta kanne on nostettu;
- 3) kantajan yhteystiedot; sekä
- 4) tieto siitä, miten ryhmään ilmoittaututaan ja ilmoittautumiselle asetetusta määräajasta.

Lisäksi ilmoituksessa on mainittava perustiedot ryhmäkanteesta oikeudenkäyntimuotona, ryhmän jäsenen asemasta oikeudenkäynnissä, sovinnosta, ryhmäkanteen johdosta annetun tuomion oikeusvaikutuksista, muutoksenhakuoikeudesta ja oikeudenkäyntikuluvastuusta.

8 §

Ryhmän jäsenyys

Määritelmän mukainen ryhmän jäsen, joka asetetussa määräajassa on toimittanut kantajalle kirjallisen allekirjoitetun ilmoituksen halukkuudestaan osallistua ryhmäkanteeseen, kuuluu ryhmään.

Jos määritelmän mukainen jäsen ilmoittau-

tuu ryhmään asetetun määräajan jälkeen, mutta ennen kuin täsmennetty haastehakemus on toimitettu tuomioistuimelle, kantaja voi erityisestä syystä hyväksyä hänet ryhmän jäseneksi.

9 §

Täsmennetty haastehakemus

Kantajan on laadittava täsmennetty haastehakemus, joka sisältää jäsenten nimet ja osoitteet sekä yksilöidyt vaatimukset ja, jos se on tarpeellista, täsmennetyt perusteet. Haastehakemus on toimitettava tuomioistuimelle kuukauden kuluessa ryhmään ilmoittautumiselle asetetusta määräajasta. Tuomioistuin voi erityisestä syytä pidentää määräaikaa.

10 §

Haaste

Tuomioistuimen on viipymättä annettava haaste vastaanotettuaan täsmennetyt haastehakemuksen.

Vastaajaa kehoitetaan haasteessa vastaamaan kanteeseen kirjallisesti. Haasteen antamiseen ja siihen vastaamiseen sovelletaan muutoin soveltuvin osin, mitä oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 10—12 §:ssä säädetään.

11 §

Ryhmän jäsenen asema

Ryhmän jäsen rinnastetaan asianosaiseen sovellettaessa riidan kohteen luovuttamista, tuomarin esteellisyyttä, oikeudenkäynnin viereilläölovaikutuksia, kanteiden yhdistämistä ja kuulemista koskevia oikeudenkäymiskaaren säännöksiä. Ryhmän jäsenen tulee tehdä väite tuomarin esteellisyydestä niin pian kuin mahdollista saatuaan tiedon asian käsittelyyn osallistuvista tuomareista. Ryhmän jäsen ei voi osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana.

12 §

Kanteen laajentaminen

Kantaja saa valmistelun aikana ryhmän

määritelmaa muuttamalla ulottaa kanteen koskemaan myös uusia ryhmän jäseniä, jos tämä ei merkittävästi viivytä asian käsittelyä tai aiheuta vastaajalle kohtuutonta haittaa. Uusien jäsenten osalta on soveltuvin osin ilmoitettava 5 §:ssä tarkoitetut tiedot.

Kantajan vaatimusten muuttamiseen sovelletaan oikeudenkäymiskaaren 14 luvun 2 §:n säännöksiä.

13 §

Kanteen rajaaminen

Jos kantaja peruuttaa kanteen ryhmän jonkin jäsenen vaatimuksen osalta ennen kuin täsmennetty haastehakemus on toimitettu kärjäoikeuteen, tuomioistuimen on tältä osin jätettävä kanne sillensä.

Jos kantaja sen jälkeen, kun täsmennetty haastehakemus on toimitettu kärjäoikeuteen, rajoittaa kannetta siten, että se ei enää koske jonkin jäsenen vaatimusta, tuomioistuimen on asetettava määräaika, jonka kuluessa ryhmän jäsen voi ilmoittaa tuomioistuimelle haluavansa omassa asiassaan jatkaa oikeudenkäyntiä asianosaisena.

Jos ryhmän jäsen ilmoittaa jatkavansa oikeudenkäyntiä asianosaisena, tuomioistuimen on erotettava hänen vaatimuksensa käsiteltäväksi erikseen omana asianaan ja päätettävä sen jatkokäsittelystä. Tuomioistuin voi ryhmän jäsenen pyynnöstä siirtää erotetun asian toisen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos tämä on asian käsittelyn kannalta tarkoituksenmukaista. Jos oikeudenkäyntiä ei edellä sanotun vaatimuksen osalta jatketa, asia on siltä osin jätettävä sillensä.

14 §

Käsittely alaryhmissä

Tuomioistuin voi määrätä tiettyjä ryhmän jäseniä koskevat vaatimukset tai tietyt kysymykset käsiteltäviksi erikseen alaryhmissä, jos tämä edistää asian tarkoituksenmukaista käsittelyä.

15 §

Ryhmästä irrottautuminen

Ryhmän jäsen voi ennen asian siirtämistä

pääkäsitelyyn irrottautua ryhmästä ilmoittamalla siitä kirjallisesti tuomioistuimelle tai sen kansliaan. Kanne jätetään tällöin ryhmästä irrottautuneen osalta sillensä.

Sen jälkeen kun asia on siirretty pääkäsitelyyn, ryhmän jäsen voi vain vastaajan suostumuksella 1 momentissa säädetyllä tavalla irrottautua ryhmästä. Kanne jätetään tällöinkin ryhmästä irrottautuneen osalta sillensä. Kun asia on jätetty päätettäväksi, ryhmästä ei voi enää irrottautua.

16 §

Tuomion oikeusvoimasta

Tuomioistuimen ratkaisu sitoo niitä ryhmän jäseniä, joita tuomioistuin on ratkaisusaan ilmoittanut sen koskevan.

17 §

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäyntikuluista on voimassa, mitä oikeudenkäymiskaaren 21 luvussa säädetään.

Ryhmän jäsen ei vastaa oikeudenkäyntikuluista. Ryhmän jäsen on kuitenkin velvollinen korvaamaan vastaajalle oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 5 §:ssä tarkoitetulla menettelyllä aiheuttamansa kustannukset.

Jos ryhmän jäsenen vaatimus on erotettu käsiteltäväksi erikseen omana asianaan, hän

Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2007

on asianosaisena vastuussa erottamisen jälkeen syntyneistä oikeudenkäyntikuluista.

18 §

Muutoksenhaku

Asianosaisilla on oikeus hakea valittamalla muutosta ryhmäkanteen johdosta annettuun ratkaisuun siten kuin oikeudenkäymiskaarella säädetään.

Ryhmäkannemenettelyn edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen johdosta annettuun hylkäävään ratkaisuun saa hakea muutosta erikseen, jollei tuomioistuin aiheettoman viivästymisen estämiseksi tai muusta erityisestä syystä määrää, että muutosta haetaan pääasiassa annetun tuomion tai lopullisen päätöksen yhteydessä.

Jos kantaja ei hae muutosta ryhmäkanteen johdosta annettuun ratkaisuun, ryhmän jäsenellä on omassa asiassaan oikeus hakea ratkaisuun muutosta 14 päivän kuluessa valitusajan tai vastaavasti vastavalitusajan päättymisestä. Ryhmän jäsenen ei tarvitse ilmoittaa ratkaisuun tyytymättömyyttä. Muilta osin muutoksenhakuun sovelletaan oikeudenkäymiskaaren säännöksiä.

19 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2007.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Leena Luhtanen*

N:o 445

L a k i**Kuluttajavirastosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Kuluttajavirastosta 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (1056/1998) 2 §:n 2 momentti ja 10 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 9/2007, sekä
lisätään lakiin uusi 9 b § seuraavasti:

2 §

Hallinnollinen asema

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske Kuluttajaviraston ja kuluttaja-asiamiehen toimintaa lainvalvontaviranomaisena eikä kuluttaja-asiamiehen toimintaa 9 §:ssä tarkoitetuissa avustusasioissa, 9 a §:ssä tarkoitetuissa ryhmävalitusasioissa tai 9 b §:ssä tarkoitetuissa ryhmäkanneasioissa.

9 b §

Ryhmäkanne

Kuluttaja-asiamies voi panna vireille ryh-

Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2007

mäkanteen siten kuin ryhmäkannelaissa (444/2007) tarkemmin säädetään.

10 §

Muutoksenhaku

Kuluttaja-asiamiehen päätökseen asiassa, joka kuuluu markkinaoikeuden toimivaltaan tai joka koskee 9 §:ssä tarkoitettua kuluttajan avustamista, 9 a §:ssä tarkoitettua ryhmävalituksen tekemistä taikka 9 b §:ssä tarkoitettua ryhmäkanteen nostamista, ei saa hakea muutosta valittamalla. Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) tai muussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2007.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Leena Luhtanen*

N:o 446

L a k i**biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä**

Annettu Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää biopolttoaineiden käyttöä moottoribensiinin ja dieselöljyn korvaamiseksi liikenteessä.

Tällä lailla pannaan täytäntöön liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/30/EY, jäljempänä *biopolttoainedirektiivi*.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *biopolttoaineilla* nestemäisiä ja kaasumaisia liikenteessä käytettäviä polttoaineita, jotka tuotetaan biomassasta. Biomassalla tarkoitetaan maataloudesta, kasvi- ja eläinainet mukaan lukien, metsätaloudesta ja niihin liittyvästä teollisuudesta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja jätetuotteiden biohajoavaa

osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa;

2) *moottoribensiinillä* nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994) tarkoitettuja tullitariffin nimikkeeseen 2710 kuuluvia haihtuvia kivennäisöljyjä, jotka on tarkoitettu ottomoottorilla varustettujen moottorikäyttöisten ajoneuvojen polttoaineeksi;

3) *dieselöljyllä* nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa tarkoitettuja tullitariffin nimikkeeseen 2710 kuuluvia dieselöljyjä, jotka on tarkoitettu dieselmoottorilla varustettujen moottorikäyttöisten ajoneuvojen polttoaineeksi;

4) *jakelijalla* liikennepolttoaineiden jakelijaa, joka valmisteverotuslain (1469/1994) 10 §:n 1 momentin mukaan on verovelvollinen verottomasta varastosta Suomessa verolliseen kulutukseen toimittamastaan liikennekäyttöön tarkoitettua moottoribensiinistä tai dieselöljystä sekä sitä, joka on mainitun säännöksen mukaan verovelvollinen vastaanottamastaan moottoribensiinistä tai dieselöljystä;

5) *kulutukseen toimittamisella* moottoribensiinin, dieselöljyn ja biopolttoaineiden toimittamista verottomasta varastosta verolliseen kulutukseen Suomessa sekä näiden polttoaineiden vastaanottamista toisesta jäsenval-

HE 231/2006
TaVM 34/2006
EV 291/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/30/EY (32003L0030); EUVL N:o L 123, 17.5.2003, s. 42—46

tiosta tai tuontia yhteisön ulkopuolelta Suomeen verollista kulutusta varten;

6) *energiasisällöllä* polttoaineen alempaa lämpöarvoa; polttoaineiden lämpöarvot ilmoitettuna megajouleina litralta (MJ/l) ovat seuraavat: moottoribensiini 32,3 MJ/l, dieselöljy 35,7 MJ/l, bioetanoli 21,2 MJ/l, biodiesel (FAME) 33,2 MJ/l, synteettinen biodiesel (BTL) ja vastaava 34,4 MJ/l. ETBE:n (etyyli-tert-butyylicetteri) lämpöarvo on 27,0 MJ/l, josta biopolttoaineosuudeksi katsotaan 47 prosenttia. Energiasisältöä määriteltäessä katsotaan polttoaine toimitetuksi 15 celsiusasteen lämpötilassa.

Milloin kulutukseen toimitetaan biopolttoainetta, jolle ei edellä ole ilmoitettu alempaa lämpöarvoa, on jakelijan ilmoitettava 7 §:ssä tarkoitetun ilmoituksensa yhteydessä kulutukseen toimitetun biopolttoaineen lämpöarvo sekä standardi, jonka mukaisesti lämpöarvo on määriteltä.

3 §

Lain soveltamisala

Jakelijoiden on toimitettava kulutukseen biopolttoaineita siten kuin jäljempänä säädetään.

Lakia ei sovelleta huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettuun valtion varmuusvarastoon. Lakia ei myöskään sovelleta jakelijaan, jonka kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittama moottoribensiinin, dieselöljyn ja biopolttoaineiden määrä on enintään miljoona litraa.

4 §

Toimivaltaiset viranomaiset ja tietojen salassapito

Tullilaitos valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista sekä huolehtii lain täytäntöönpanosta. Tulliviranomaisen toimivaltuuksista on voimassa, mitä valmisteverotuslain 15 ja 18 luvussa säädetään.

Tulliviranomaisen tämän lain nojalla saamien tietojen ja asiakirjojen salassapitoon sovelletaan valmisteverotuslain 16 luvun säännöksiä. Tulliviranomainen voi kuitenkin an-

taa tietoja ja asiakirjoja kauppa- ja teollisuusministeriölle sen tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi sekä biopolttoainedirektiivissä tarkoitetun raportoinnin toimeenpanemiseksi.

2 luku

Jakeluvelvoite

5 §

Biopolttoaineiden kulutukseen toimittaminen

Jakelijan on toimitettava kulutukseen biopolttoaineita (*jakeluvelvoite*) vuonna 2008 vähintään kaksi prosenttia laskettuna kyseisenä vuonna kulutukseen toimittamiensa moottoribensiinin, dieselöljyn ja biopolttoaineiden energiasisällön kokonaismäärästä.

Biopolttoaineita on toimitettava kulutukseen vuonna 2009 vähintään neljä prosenttia.

Biopolttoaineita on toimitettava kulutukseen vuonna 2010 ja sen jälkeen vuosittain vähintään 5,75 prosenttia.

6 §

Jakelijoiden väliset sopimukset

Jakeluvelvoitteensa täyttämiseksi voi jakelija sopia velvoitteensa siirtämisestä osittain tai kokonaan toiselle jakelijalle. Jos sopimus riitautetaan tai jakeluvelvoitetta ei muusta sopimussuhteeseen liittyvästä syystä ole täytetty, vastaa kukin jakelija jakeluvelvoitteensa täyttämisestä ja tämän lain mukaisista seuraamuksista. Sopimuksesta on toimitettava jäljennös tulliviranomaiselle 7 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Jakelijan on vuosittain ilmoitettava edellisen kalenterivuoden aikana kulutukseen toimittamansa moottoribensiinin, dieselöljyn ja biopolttoaineiden määrä tuotteittain.

Jakelijan, joka 6 §:ssä tarkoitetun sopimuksen perusteella toimittaa kulutukseen biopolttoaineita, on ilmoituksessaan eritel-

tävä sopimuksen mukaisesti kulutukseen toimittamansa biopolttoaineiden määrä.

Ilmoitus on toimitettava viimeistään ilmoituksessa tarkoitettua kalenterivuotta seuraavan maaliskuun aikana jakelijan kotipaikan tulliviranomaiselle.

8 §

Kirjanpitovelvollisuus

Jakelijan on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selvälle kulutukseen toimitetun moottoribensiinin, dieselöljyn sekä biopolttoaineiden määrät sekä biopolttoaineiden energiasältö ja muut tämän lain valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Kirjanpitoaineiston säilytysaikaa ja -tapaa koskevista säännöksistä säädetään valmisteverotuslaissa.

9 §

Jakelijan ja sivullisen tietojenantovelvollisuus

Jakelijan ja sivullisen velvollisuuteen antaa tietoja tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten valvonnassa ja täytäntöönpanon seurannassa sovelletaan valmisteverotuslain 15 luvun säännöksiä.

10 §

Ylivoimainen este

Jos jakelija ei biopolttoaineiden saatavuudessa tapahtuneiden poikkeuksellisten ja ennakkoimattomien muutosten tai muun vastaaavan ylivoimaiseksi esteeksi katsottavan syyn vuoksi kykene täyttämään edellä tarkoitettua jakeluelvoitettaan, voi kauppa- ja teollisuusministeriö jakelijan hakemuksesta alentaa 5 §:ssä tarkoitettua prosenttiosuutta tai poistaa jakeluelvoitteen hakemuksessa tarkoitettua kalenterivuoden osalta.

Velvoitteen alentamista tai kokonaan poistamista koskeva hakemus on toimitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle 7 §:n 3 momentissa säädettyssä määräajassa sekä jäljennös hakemuksesta tulliviranomaiselle 7 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen yhteydessä.

3 luku

Seuraamukset ja muutoksenhaku

11 §

Seuraamusmaksu

Jos liikennepolttoaineiden jakelija ei ole 5 §:n mukaisesti toimittanut kulutukseen biopolttoaineita, on 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua tulliviranomaisen määrättävä liikennepolttoaineiden jakelijalle seuraamusmaksu. Seuraamusmaksua määrätään 5 §:n mukaisesti laskettavan biopolttoaineiden kulutukseen toimittamista koskevan velvoitteen määrästä siltä osin kuin jakelija ei ole velvoitetaan 7 §:n 1 momentin mukaisesti antamansa ilmoituksen perusteella täyttänyt. Seuraamusmaksun suuruus on 0,04 euroa megajoulelta.

Seuraamusmaksu on määrättävä sen kalenterivuoden aikana, jolloin 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu tai olisi pitänyt antaa. Jos seuraamusmaksu on jäänyt kokonaan tai osittain määräämättä sen johdosta, että liikennepolttoaineiden jakelija on kokonaan tai osaksi laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen, tulliviranomaisen on määrättävä liikennepolttoaineen jakelijan maksettavaksi määräämättä jäänyt seuraamusmaksu. Maksun määrääminen on toimitettava kolmen vuoden kuluessa edellä tarkoitettua kalenterivuotta seuraavan kalenterivuoden alusta.

Seuraamusmaksu määrätään 10 §:ssä tarkoitettua jakeluelvoitteen alentamista tai poistamista koskevasta hakemuksesta huolimatta. Seuraamusmaksu on palautettava siltä osin kuin jakeluelvoitetta alennetaan.

12 §

Virhemaksu

Jos liikennepolttoaineiden jakelija on laiminlyönyt 7, 8 tai 9 §:ssä tarkoitettua velvollisuutensa, voi tulliviranomainen määrätä virhemaksua vähintään 500 euroa ja enintään 5 000 euroa.

Virhemaksun suuruutta määrättäessä otetaan huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut näihin rinnastettavat seikat.

13 §

Muutoksenhaku

Tulliviranomaisen ja kauppa- ja teollisuusministeriön tämän lain nojalla antamiin päätöksiin haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

4 luku

Täydentävät säännökset ja voimaantulo

14 §

Liikennepolttoaineiden laatuvaatimukset ja jakelupisteiden merkitseminen

Kulutukseen toimitettavan moottoribensiinin ja dieselöljyn, joihin on sekoitettu bio-

Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2007

polttoainetta, on täytettävä ympäristönsuojelulain (86/2000) nojalla annetut moottoribensiinin ja dieselöljyn laatuvaatimukset.

Jos liikennepolttoaineen sisältämän biopolttoaineen, joka on etanolia tai rasvahapon metyyliesteriä (FAME), osuus ylittää viisi tilavuusprosenttia, on kyseisiä tuotteita kulu-
tukseen toimittavissa jakelupisteissä oltava merkintä liikennepolttoaineen sisältämästä biopolttoaineen prosenttiosuudesta.

15 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008. Lain 5 §:n 3 momentin voimaantulosta säädetään kuitenkin valtioneuvoston asetuksella.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 447

Merimiespalvelulaki

Annettu Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on merimiesten hyvinvoinnin edistäminen järjestämällä merimiespalvelutoimintaa.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *merimiehellä* merimieslain (423/1978) 1 §:ssä tarkoitettua työntekijää;
- 2) *suomalaisella työnantajalla* merimieslain 1 §:ssä tarkoitettua työnantajaa;
- 3) *suomalaisella aluksella* merilain (674/1994) 1 luvun 1 §:ssä tarkoitettua alusta;
- 4) *tulolla* palkkaa tai muuta hyvitystä, jonka työnantaja maksaa merimiehelle aluksella tehdystä työstä;
- 5) *merimiespalvelulla* merimiehille järjestettäviä viestintä-, kirjasto- ja tietopalveluja sekä aikuiskasvatus- ja muuta vapaa-ajantointia;
- 6) *merimiespalvelutoimistolla* merimiespalvelutoiminnan järjestäjää;
- 7) *palvelumaksulla* merimiespalvelutoiminnan järjestämiseksi merimiehellä ja hänen työnantajaltaan kerättävää maksua.

3 §

Merimiespalvelutoimisto

Työministeriön yhteydessä toimii merimiespalvelutoimisto. Se toimii yhteistoimintaelimenä kotimaassa ja ulkomailla sekä merellä että satamissa tapahtuvan lakisääteisen ja vapaaehtoisen merimiespalvelutoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja yhtenäistämiseksi.

Merimiespalvelutoimiston tehtävänä on:

- 1) kerätä palvelumaksu;
- 2) edistää merimiesten opinto- ja aikuiskasvatustoimintaa;
- 3) järjestää ja ohjata merimiesten liikunta- ja kulttuuritoimintaa sekä muuta virkistys- ja vapaa-ajantointia;
- 4) edistää merimiespalvelukeskusten perustamista kotimaahan ja ulkomaille;
- 5) tarjota merimiehille kirjasto- ja tietopalveluja;
- 6) parantaa merimiesten tiedotustoimintaa, yhteydenpitoa ja viestintäpalveluita; sekä
- 7) kehittää merimiespalvelutoimintaa siten, että merimiesten mahdollisuudet osallistua yhteiskuntaelämään paranevat.

Merimiespalvelutoimiston kotipaikka on Helsingin kaupunki.

Merimiespalvelutoimistolla ei ilman työministeriön suostumusta saa olla osakeenemmistöä osakeyhtiössä eikä vastaavaa määräämisvaltaa muussa yrityksessä lukuun ottamatta asunto-osakeyhtiötä ja kiinteistöyhtiötä.

HE 183/2005
TyVM 16/2006
EV 292/2006

2 luku

Merimiespalvelujen rahoittaminen

4 §

Palvelumaksu

Suomalaisessa ulkomaanliikenteeseen käytettävässä kauppa-aluksessa, merellä ansiotarkoituksessa toimivassa pelastusaluksessa, jäänmurtaajassa, väyläaluksessa, merenmittausta suorittavassa aluksessa, tutkimusaluksessa ja Itämeren ulkopuolella toimivassa kalastusaluksessa työskentelevä merimies ja hänen työnantajansa ovat velvolliset maksamaan palvelumaksua merimiespalvelutoimistolle. Merimiehen palvelumaksu on yksi tuhannesosa hänen aluksella saamastaan tulosta. Työnantajan palvelumaksu on yksi tuhannesosa aluksella merimiehille maksettusta tulosta.

Se, mitä 1 momentissa säädetään palvelumaksusta, koskee myös merellä ansiotarkoituksessa toimivassa suomalaisessa lautta- tai yhteysaluksessa työskentelevää merimiestä ja hänen työnantajansa silloin, kun työnantajalla on lautta- tai yhteysalusten ohella 1 momentissa tarkoitettuja aluksia ja aluksilla työskentelevät merimiehet voivat toimia eri aluksilla työtilanteen mukaan.

5 §

Merimiespalvelutoimintaa koskeva sopimus

Merimiespalvelutoimisto voi tehdä merimiesten palvelutoiminnasta sopimuksen ulkomaisella aluksella työnantajana olevan kanssa, jos työnantaja on suomalainen tai alus liikennöi Suomeen ja jos aluksella työskentelee suomalaisia merimiehiä. Sopimuksessa määritellään työnantajan palvelumaksu sovittujen palveluiden mukaan.

6 §

Valtion osuus

Työministeriö maksaa merimiespalvelutoimistolle valtion osuuden, joka on 4 §:n mukaisista merimiesten ja työnantajien palvelumaksuista sekä 5 §:n mukaisen sopimuksen

perusteella määräytyneistä palvelumaksuista kertyvän yhteismäärän suuruinen.

7 §

Merimiehen palvelumaksun pidätys

Työnantajan tulee pidättää merimiehen palkasta merimiespalvelutoimistolle maksettava palvelumaksu.

Jos pidätys on osaksi tai kokonaan jäänyt toimittamatta, työnantaja voi pidättää puuttuvan määrän myöhemmin maksettavista palkoista. Pidätyksessä on kuitenkin noudatettava, mitä palkasta ulosmittaamatta jätettävästä suojaosuudesta säädetään.

Jos merimies katsoo työnantajan tehneen palvelumaksun pidätyksen palkasta virheellisesti, merimies voi saattaa asian merimiespalvelutoimiston käsiteltäväksi. Merimiespalvelutoimisto voi määrätä liikaa pidätetyn määrän palautettavaksi merimiehelle.

8 §

Palvelumaksun tilitys

Työnantajan tulee maksaa pidättämänsä palvelumaksut ja niitä vastaava oma palvelumaksunsa merimiespalvelutoimistolle viimeistään palkanmaksukuukautta seuraavan kuukauden jälkeen alkavan kuukauden kymmenentenä päivänä. Tilityksen tulee sisältää tiedot kussakin aluksessa toimitettujen pidätysten yhteismäärästä ja niitä vastaavasta työnantajan palvelumaksusta.

Edellä 5 §:ssä tarkoitettu työnantaja maksaa palvelumaksun merimiespalvelutoimistolle tehdyn sopimuksen mukaisesti.

9 §

Tilityksen virhe tai laiminlyönti

Jos työnantaja ei ole tehnyt 8 §:n 1 momentin mukaista tilitystä tai jos tilitys on puutteellinen, merimiespalvelutoimiston on kehoitettava työnantajaa määrääjässä arviomaksatuksen uhalla antamaan tilitys tai täydentämään puutteellista tilitystä. Määräaika ei saa olla kuukautta lyhyempi.

Jos tilitystä tai täydennystä ei kehoituksesta huolimatta ole annettu, merimiespalvelutoi-

misto velvoittaa työnantajan maksamaan 4 §:ssä säädettyjen maksun perusteiden mukaisesti arvioidun palvelumaksun. Päätöksestä tulee ilmetä arvion perusteet.

10 §

Palvelumaksun periminen

Jos työnantaja ei ole maksanut palvelumaksuja 8 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla, ne saadaan periä työnantajalta ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

Määräajassa suorittamatta jääneelle määrälle työnantajan on maksettava viivästyskorkea korkolain (633/1982) 4 §:n mukaan.

11 §

Valtion osuuden maksaminen

Valtion 6 §:ssä säädettyä osuutta varten merimiespalvelutoimiston tulee toimittaa työministeriölle selvitys, josta käy ilmi työnantajien edellisen vuosineljänneksen aikana pidettävien palvelumaksujen yhteismäärä ja sitä vastaava työnantajien palvelumaksu sekä 5 §:n mukaisten sopimusten perusteella määräytyneet palvelumaksut.

Työministeriö maksaa valtion osuuden merimiespalvelutoimistolle kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun selvityksen toimitamisesta. Valtion osuus maksetaan vuosineljänneksittäin.

3 luku

Merimiespalvelutoimiston hallinto

12 §

Merimiespalvelutoimiston hallinto

Merimiespalvelutoimistolla on edustajisto ja hallitus. Niiden jäseninä eivät saa olla samat henkilöt.

Merimiespalvelutoimistoa johtaa hallituksen valitsema toimitusjohtaja.

Merimiespalvelutoimiston hallituksen jäseniin ja toimitusjohtajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännök-

siä heidän hoitaessaan palvelumaksun keräämiseen liittyviä tehtäviä.

13 §

Merimiespalvelutoimiston edustajisto

Työministeriö määrää merimiespalvelutoimiston edustajiston neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan.

Edustajistoon kuuluu 11 jäsentä, joilla on henkilökohtaiset varajäsenet. Jäsenistä ja varajäsenistä yhden tulee edustaa työministeriötä, yhden valtiovarainministeriötä ja yhden liikenne- ja viestintäministeriötä. Muista jäsenistä ja varajäsenistä neljän tulee edustaa työnantajia ja neljän palkansaajia. Palkansaajista kahden tulee edustaa miehistöä, yhden kansipäällystä ja yhden konepäällystä.

Työministeriö määrää työnantajia ja palkansaajia edustavien järjestöjen tekemien ehdotusten mukaan jäsenet ja varajäsenet. Jos järjestöt eivät tee ehdotustaan ministeriön määräämässä ajassa, työministeriö päättää jäsenistä ja varajäsenistä ilman ehdotusta.

Edustajiston kokoonpanosta päätettäessä sovelletaan naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain (609/1986) 4 a §:n 2 ja 3 momentin säännöksiä.

14 §

Edustajiston puheenjohtaja ja edustajiston täydentäminen

Työministeriö määrää edustajiston puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ministeriötä edustavista jäsenistä.

Edustajiston jäsen ja varajäsen voidaan erityisestä syystä vapauttaa tehtävästään kesken toimikauden.

Jäsenen tai varajäsenen erotessa tai tultua vapautetuksi tehtävästään taikka varajäsenen tultua määräytyksi jäseneksi kesken toimikauden, hänen tilalleen tulee määrätä uusi jäsen tai varajäsen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

15 §

Edustajiston tehtävät

Edustajiston kokouksessa on:

1) käsiteltävä hallituksen laatima toimintakertomus ja tilinpäätös sekä tilintarkastajien lausunto;

2) käsiteltävä kysymys edellisen vuoden tilinpäätöksen vahvistamisesta;

3) päätettävä niistä toimenpiteistä, joihin edellisen vuoden hallinto ja tilit antavat aiheutta;

4) käsiteltävä hallituksen laatima toimintaja taloussuunnitelma;

5) määrättävä hallituksen jäsenten ja tilintarkastajien palkkiot;

6) valittava vähintään yksi tilintarkastaja ja varatilintarkastaja; sekä

7) käsiteltävä muut kokouskutsussa mainitut asiat.

Kysymys tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä päätöksenteko toimenpiteestä, johon edellisen vuoden hallinto ja tilit antavat aiheutta, on siirrettävä viimeistään kahden viikon kuluessa ilman eri kutsua pidettävään jatkokokoukseen, jos siitä tehdään ehdotus, jonka puolesta äänestyksessä annetaan vähintään kaksi kolmannesta saapuvilla olevien jäsenten äänistä. Samalla on päätettävä myös jatkokokouksen ajasta ja paikasta.

Hallituksen jäsenillä ja varajäsenillä sekä Suomen Merimieskirkko ry:n edustajalla on läsnäolo- ja puheoikeus edustajiston kokouksissa.

16 §

Ylimääräinen edustajiston kokous

Ylimääräinen edustajiston kokous on pidettävä, jos työministeriö niin määrää, jos hallitus pitää sitä tarpeellisena tai jos vähintään kuusi edustajiston jäsentä sitä ilmoittamaansa asiaa varten kirjallisesti vaatii. Ylimääräinen kokous on pidettävä myös, jos tilintarkastaja toimittamansa tarkastuksen perusteella sitä vaatii.

17 §

Edustajiston kokouksen päätökset

Edustajisto on päätösvaltainen, kun läsnä ovat puheenjohtaja ja vähintään viisi jäsentä.

Päätökset edustajiston kokouksessa tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Jos äänet menevät tasan, päätökseksi tulee puheenjohtajan kannattama mielipide.

Äänestys on toimitettava suljetuin lipuin, jos kolmannes läsnä olevista sitä vaatii. Suljetuin lipuin äänestettäessä ja vaaleissa päätös ratkaistaan arvalla, jos äänet menevät tasan.

Edustajiston jäsen ei saa äänestää asiassa, joka koskee häntä henkilökohtaisesti.

18 §

Edustajiston jäsenten palkkiot

Työministeriö vahvistaa merimiespalvelutoimiston varoista maksettavat edustajiston jäsenten palkkiot.

19 §

Merimiespalvelutoimiston hallitus

Työministeriö määrää merimiespalvelutoimiston hallituksen neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan.

Hallitukseen kuuluu viisi jäsentä, joilla on henkilökohtaiset varajäsenet. Jäsenistä ja varajäsenistä yksi edustaa valtiota, kaksi työnantajia ja kaksi palkansaajia, joista toinen miehistöä ja toinen päällystää. Päällystää edustava jäsen ja hänen varajäsenensä määrätään siten, että hallituksessa ovat vuorollaan kalenterivuoden kerrallaan edustettuina kansipäällystö ja konepäällystö. Asianomaiset työnantajayhdistykset edustavat vuorollaan varsinaisena jäsenenä ja tämän varajäsenenä kalenterivuoden kerrallaan työnantajia. Kaikilla edellä mainituilla työnantajien ja palkansaajien edustajilla on läsnäolo- ja puheoikeus hallituksen kokouksessa riippumatta siitä, ovatko he kyseisenä ajankohtana hallituksen jäseniä tai varajäseniä.

Työnantajia ja palkansaajia edustavien jäsenten ja heidän varajäsentensä määräämisessä noudatetaan, mitä 13 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään.

Suomen Merimieskirkko ry:n edustajalla on läsnäolo- ja puheoikeus hallituksen kokouksessa.

20 §

Hallituksen puheenjohtaja ja hallituksen täydentäminen

Merimiespalvelutoimiston hallituksen puheenjohtajana toimii valtiota edustava jäsen ja varapuheenjohtajana hänen varajäsenensä.

Hallituksen jäsen voidaan erityisestä syystä vapauttaa tehtävästään kesken toimikauden.

Jos jäsen tai varajäsen eroaa tai hänet vapautetaan kesken toimikauden taikka varajäsen määrätään jäseneksi, tulee tilalle määrätä uusi jäsen tai varajäsen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

21 §

Hallituksen tehtävät

Merimiespalvelutoimiston hallituksen tehtävänä on:

1) huolehtia merimiespalvelutoimiston hallinnosta ja sen toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä;

2) valmistella edustajistolle esiteltävät asiat;

3) ottaa ja erottaa merimiespalvelutoimiston toimitusjohtaja ja muu henkilöstö sekä päättää heidän palkkauksestaan;

4) kantaa ja vastata merimiespalvelutoimiston puolesta;

5) laatia merimiespalvelutoimiston toimintakertomus, tilinpäätös sekä toiminta- ja taloussuunnitelma;

6) päättää 5 §:ssä tarkoitetun sopimuksen solmimisesta, 7 §:n 3 momentissa tarkoitusta merimiehen palvelumaksua koskevasta asiasta ja 9 §:n 2 momentissa säädetystä arviointiperustuvasta palvelumaksusta;

7) myöntää lakien mukaiset perhe-, opinto- ja muut vapaat toimitusjohtajalle sekä yli kolmen kuukauden pituiset vapaat muulle henkilöstölle;

8) hoitaa ne muut asiat, jotka eivät kuulu edustajistolle; sekä

9) antaa toimitusjohtajalle muita kuin tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä mainittuja tehtäviä.

22 §

Hallituksen päätösvalta

Hallitus on päätösvaltainen, kun läsnä ovat puheenjohtaja ja vähintään kolme jäsentä. Hallitus on päätösvaltainen myös, kun läsnä ovat puheenjohtaja ja kaksi jäsentä, joista toinen edustaa työnantajia ja toinen palkan-saajia, ja hallitus on päätöksestä yksimielinen.

Hallituksen päätökset tehdään yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen mennessä tasan päätökseksi tulee puheenjohtajan kannattama mielipide.

23 §

Toimitusjohtaja

Merimiespalvelutoimiston toimintaa johtaa hallituksen alaisuudessa toimitusjohtaja. Toimitusjohtaja ratkaisee ne merimiespalvelutoimistolle kuuluvat asiat, jotka eivät tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan kuulu edustajistolle tai hallitukselle.

Toimitusjohtajan tehtävänä on:

1) johtaa merimiespalvelutoimiston toimintaa tämän lain ja hallituksen antamien suuntaviivojen mukaisesti;

2) myöntää henkilöstölle enintään kolmen kuukauden pituiset perhe-, opinto- ja muut vapaat ja päättää väliaikaisen henkilöstön palkkaamisesta;

3) vastata merimiespalvelutoimiston omaisuuden hoidosta sekä valmistella ehdotukset toiminta- ja taloussuunnitelmaksi ja toimintakertomukseksi;

4) vastata kansainvälisestä toiminnasta;

5) valmistella merimiespalvelutoimiston lausunnot ja vastata tiedotustoiminnasta; sekä

6) päättää henkilöstön tehtävistä ja työnjosta sekä vastuualueista hallituksen päätösten mukaisesti.

24 §

Merimiespalvelutoimiston nimenkirjoittajat

Merimiespalvelutoimiston nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja ja toimitusjohtaja yhdessä tai kumpikin heistä erikseen yhdessä hallituksen valtuuttaman hallituksen jä-

senen tai toimiston henkilöstöön kuuluvan kanssa.

Haaste tai muu tiedoksianto katsotaan merimiespalvelutoimistolle toimitetuksi, kun se on annettu tiedoksi henkilölle, jolla on oikeus kirjoittaa toimiston nimi.

25 §

Kirjanpito- ja tilintarkastusvelvollisuus

Merimiespalvelutoimistoon sovelletaan kirjanpitolain (1336/1997) ja tilintarkastuslain (936/1994) säännöksiä.

26 §

Tilintarkastus

Edellä 15 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava tilintarkastuslaissa tarkoitettu KHT- tai HTM-tilintarkastaja taikka KHT-yhteisö tai HTM-yhteisö. Jos tilintarkastajaksi on valittu edellä mainittu yhteisö, ei varatilintarkastajaa tarvitse valita.

4 luku

Erinäiset säännökset

27 §

Muutoksenhaku

Merimiespalvelutoimiston 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuun päätökseen voidaan hakea muutosta valittamalla. Lisäksi työnantaja voi

Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2007

hakea muutosta merimiespalvelutoimiston 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen.

Valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

Valitus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

28 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset merimiespalvelutoimiston toimielimistä, niiden tehtävistä ja toiminnasta annetaan työministeriön asetuksella.

29 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2007.

Tällä lailla kumotaan merimiesten palvelu- ja opintotoiminnasta 8 päivänä kesäkuuta 1972 annettu laki (452/1972) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tällä lailla kumottavan lain nojalla määrätty edustajiston ja hallituksen jäsenet ja varajäsenet jatkavat tehtävissään, kunnes tämän lain nojalla valittavat toimielimet on määrätty.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Tuula Haatainen*

N:o 448

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

rokotuksista ja tartuntatautiin raskaudenaikaisesta seulonnasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä maaliskuuta 2007

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan rokotuksista ja tartuntatautiin raskaudenaikaisesta seulonnasta 6 päivänä touko-
kuuta 2004 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (421/2004) 2 §:n 1 momentti,
sellaisena kuin se on asetuksessa 726/2006, seuraavasti:

2 §
Henkilöryhmille, joiden terveydelle in-
fluenssa aiheuttaa oleellisen uhkan tai joiden
terveydelle influenssarokotuksesta on merkit-
tävää hyötyä, annetaan vuosittain ennen epi-
demiakauden alkua influenssarokotus. Kan-

santerveyslaitoksen on määriteltävä vuosit-
tain käytettävät rokotteet ja rokotusaiheet.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesä-
kuuta 2007.

Helsingissä 30 päivänä maaliskuuta 2007

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Hallitussihteeri *Liisa Katajamäki*